

Pozvání na Svatocecilské setkání

*Draží členové a spolupracovníci
jednoty Musica sacra,
čtenáři našeho Zpravodaje,
účastníci a absolventi našich kurzů,
odběratelé našich publikací
a všichni chrámoví hudebníci,*

co nejsrdečněji vás zvou na letošní 23. Svatocecilské setkání, které začne v brněnské katedrále dne 24. listopadu v 10 hodin slavením eucharistie. Je to výroční pouť nás chrámových varhaníků, zpěváků a ostatních hudebníků, při které, u příležitosti oslavy naší patronky sv. Cecílie, společně děkujeme Bohu za dar hudby a prosíme jej o požehnání pro naši službu a naše drahé a blízké.

Náš otec biskup Vojtěch Cikrle přijal také nad letošním Svatocecilským setkáním záštitu a sám bude hlavním celebrantem slavnostní liturgie. Pro každého účastníka setkání má otec biskup připravený osobní dárek.

Liturgii doprovodí svým zpěvem katedrální sbor Magnificat pod vedením regenschoriho Petra Kolaře.

Pro všechny účastníky máme připravený svatocecilský obrázek s plánovanými akcemi Musica sacra na příští rok. Neodmyslitelnou součástí Svatocecilského setkání je pohoštění v prostorách biskupství, které je jedinečnou příležitostí k osobním setkáním, vzájemnému sdílení se, výměně zkušeností a povzbuzení.

Zkrátka – je dost důvodů, proč také letos přijet do katedrály oslavit naši patronku sv. Cecílii. Já i všichni z vedení naší jednoty Musica sacra se na každou, každého z vás těšíme!

jáhen Willi Türk, předseda Musica sacra

K zamyšlení

Papež František píše: Máme se modlit za misionáře a misionářky, za evangelizační činnost církve. Modlitba je první „misijní dílo“ – skutečně první! – které každý křesťan má a musí vykonat, a je také dílem nejučinnějším, byť to nelze nijak změřit. Zásadním hybatelem evangelizace je totiž Duch Svátý, s nímž jsme povolání spolupracovat.

Sestry a bratři, proč existuje církev? Aby s Pánem Ježíšem oslavovala Otce a hlásala evangelium; církev je svou podstatou misionářská. Každý z nás musí být především svědectvím svého radostného života ve víře, svými modlitbami a správným slovem ve správnou dobu na správném místě misionářem svého prostředí. A od malička musíme vést děti k tomu, aby z nich vyrostli zapálení katoličtí misionáři.

otec Karel

Zájezd za varhanami

Letošní zájezd za varhanami nabídl účastníkům dva plně mechanické nástroje, na nichž nedávno skončily varhanářské práce, a tak bylo možno oba slyšet ve výborné kondici. Dalším naším výběrovým kritériem byla dojezdová vzdálenost, a tak jsme sáhli do kraje Vysočina. Polná a Želiv nejsou od sebe příliš vzdáleny, varhany v hlavních kostelích obou lokalit prošly zásadním zásahem v letech 2016 a 2017, takže ideální volba. Na první pohled nesourodé nástroje – restaurování (nástroj ze začátku 18. stol.) a rekonstrukce (novostavba s použitím zbytku původního píšťalového fondu) – poukázaly na mnoho společných kořenů co do rejstříkové dispozice a pojetí jednotlivých hlasů.

*Varhany
v Polné
(foto
Jiří Sehnal)*

Varhany v kostele **Nanebevzetí P. Marie v Polné** postavil varhanář Johann David Sieber zřejmě roku 1708. Jejich kompletní restaurování bylo dokončeno v roce 2017 varhanářským consortiem tří dílen: Dalibor Michěk; Petr Dlabal & Boris Mettler; Marek Vorlíček.

Nástroj disponuje 31 hlasy na dvou manuálech s pedálem. Všechny stroje mají velkou oktávu koncipovanou jako krátkou a pedál disponuje 12 tóny. Velice nás zaujala Bourdonflöte 16' v hlavním stroji, která dodává mohutný fundament, a taktéž jazykové rejstříky v pedálu Schnarrbass 16' a Trompettbass 8'. Zdařile vykreslené 8' rejstříky v obou manuálech umožňují pestrou hru a vlastně nepřeborné množství rejstříkových kombinací. Samotnou kapitolou je úctyhodná měchovna ve věži kostela se čtyřmi velkoryse pojatými klínovými měchy.

Celkem 31 rejstříků

Spojky: manuálová přetahovací

Teplotura: Středotón s $\frac{1}{5}$ komma; $a^1 = 462$ Hz při 18°C

*Varhany v Želivi
(foto Karol Frydrych)*

V želivském klášterním kostele Narození Panny Marie byla provedena obnova varhan jako funkčního celku včetně konstrukcí skříní do předpokládaného původního stavu s respektováním vývoje do konce 18. stol. Realizaci provedla firma *Attentus qualitatis, s. r. o.* v roce 2016. Původní nástroj postavil roku 1719 Jiří Vojtěch Dvorský do skříní dle návrhu Jana Blažeje Santiniho Aichela. V roce 1780 přestavoval varhany Pavel František Horák.

Tento nástroj je třímanuálový, má 37 hlasů a je to jeden z největších třímanuálů postavený tuzemskou varhanářskou firmou za posledních několik desetiletí. Samotný kostel má poměrně komplikovanou akustiku díky bočním emporám vytaženým téměř až k presbytáři, jejich dřevěnou podlahou a velkým množstvím štukového žebrování na klenbě. I tak zní plno nástroje honosně. Podobně jako v Polné, i zde je základ hlavního stroje položený do 16' polohy. Je to Quintadena, která do plna tohoto manuálu (2. klaviatura) přimíchává až jazykové zabarvení. Zaujal nás také jazykový rejstřík Regal 8' disponovaný do spodního stroje (1. klaviatura). A rovněž podobně jako v Polné i zde máme na třech manuálech velké množství rejstříků v základní 8' poloze, jsou velice zdařile vykresleny dva jazykové rejstříky v pedálu: Trombon 16' a Trompeta 8'. Zkusili jsme i bezmotorové čerpání vzduchu do třech velkých klínových měchů. Vše bezvadně fungovalo.

Celkem 37 rejstříků

Spojky: I/P, II/P, III/P, I/II, III/II

Teplotura: Neidhardt 1724; $a^1 = 440$ Hz při 18°C

Zbývá popřát oběma nástrojům dlouhou životnost a moudré zacházení s nimi.

A my uvidíme, kam se naše kroky uberou v příštím roce. Při cestování autobusem a během oběda se o leccčems spekulovalo, je možné že vyrazíme "za hranice všedních dnů"...

Ondřej Múčka

Účastníci letošního zájezdu za varhanami v Želivi (foto Karol Frydrych)

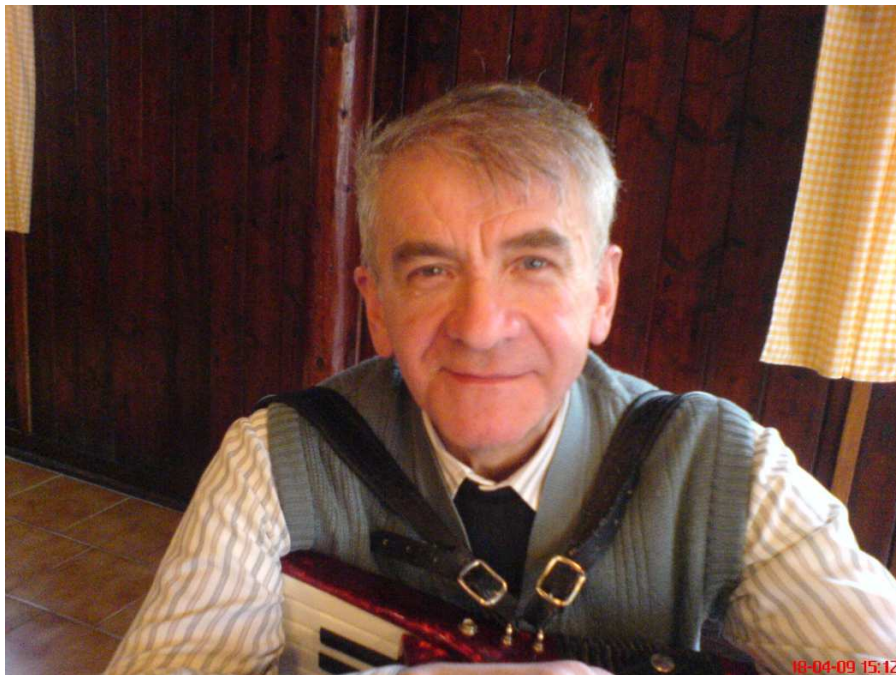

P. Zdeněk Angelik Mička OP – rozhovor

P. Zdeněk Angelik Mička OP obdržel dne 5. 7. 2018
při letošní Národní pouti na Velehradě
ocenění České biskupské konference
za dlouholetou hudebně skladatelskou činnost
v oblasti liturgické a duchovní hudby.

***

P. Zdeněk Angelik Mička OP se narodil v roce 1945 v Mořkově na Beskydsku. Po absolutoriu kroměřížské konzervatoře (1964) nastoupil na JAMU, odkud po roce studia odchází do kněžského semináře v Litoměřicích na tamější teologickou fakultu. Během studií vstoupil do dominikánského řádu, v r. 1970 byl vysvěcen na kněze. Po absolvování základní vojenské služby v Armádním uměleckém souboru v Praze nastoupil do duchovní správy (Malenovice u Zlína, Zlín, Mysločovice, Uherský Brod) a po roce 1990 při dominikánských klášterních kostelech v Olomouci, Jablonném v Podještědí, ve Znojmě, nyní působí opět v Jablonném v Podještědí.

V období zavádění liturgické reformy v 70. letech pořádal jako člen Hudební sekce při liturgické komisi s P. Josefem Olejníkem na mnoha místech olomoucké arcidiecéze liturgicko-hudební školení pro kněze, varhaníky a chrámové zpěváky. Řadu let působil na Olomoucku jako arcidiecézní kolaudátor varhan, v r. 1996 byl jmenován ředitelem Katedrálního vzdělávacího střediska liturgické hudby a zpěvu při Metropolitní kapitule sv. Václava v Olomouci.

Je autorem několika nápěvů v Kancionálu (075, 129, 423, 682, 694, 908), dvou mešních ordinárií a řady duchovních skladeb pro smíšený sbor a varhany (Česká mše figurální, Vánoční proprium, Žalm 2, Žalm 96, Vexila regis, Prosba k Duchu Svatému, Vánoční quasi motetula aj.). Pro Snadný varhanní doprovod ke Kancionálu (vydala Musica sacra v r. 2004) vypracoval přes 80 harmonizací. Jeho varhanní kompozice obsahují sešity edice Varhanní preludia (vydala Musica sacra), díly I, II, V-XIII.

***

1. Mohl byste zmínit hudební formativní vlivy ve Vašem dětství?

Byl to především vliv mého otce, který hrával v místní dechovce (trombon, harmonika, klavír), kde jsem jej občas zastupoval. Ale především byl varhaníkem. Už od dětství jsem proto hrával na varhany, ještě než jsem nastoupil do hudební školy v Novém Jičíně.

2. Co Vám dalo a vzalo studium hudby na Vyšší hudební škole v Kroměříži?

Na VHuŠ v Kroměříži jsem především získal. Nejen po hudební stránce, ale i duchovní. Budova této školy se nachází v bývalém piaristickém klášteře – tedy v promodleném prostředí, které mělo jistě podíl na tom, že nejen já, ale později další čtyři (pokud vím) se stali kněžími. Po hudební stránce mne nejvíce těšila nauka o harmonii (kterou jsem měl „ve sluchu“ z varhanních doprovodů kostelních písní v klasické harmonii, takže jsem spolužákům psal úkoly), dále kontrapunkt a samozřejmě houslová hra. Také jsem měl velmi rád klavírní doprovody (k závěrečným zkouškám jsem jich měl někdy kolem patnácti).

Zdali mi toto pětileté studium něco „vzalo“, pak to byl můj původní záměr – ve stále narůstajícím přesvědčení, že mým cílem nebude hudba...

3. Přijetí ke studiu na JAMU k Jiřímu Trávnickovi patrně splnilo Vaše umělecké cíle...

Bohužel, prof. Trávniček jako primárius Janáčkova kvarteta často vyjížděl kvůli koncertům. Přesto do mne kladl velké naděje; na prázdniny mne dokonce zval k externímu studiu. Místo toho jsem mu však v začátku prázdnin poslal – k jeho velkému zklamání – dopis o mém přijetí na CMBF v Litoměřicích, a tedy přerušení (ukončení) studia.

4. *Vyjádřeno cimrmanovským obratem, v roce 1965 jste udělal vzhledem k uměleckému směřování „krok stranou“. Co Vás k tomu vedlo? Nelitujete tohoto rozhodnutí?*

Nikdy jsem toho nelitoval. Spíše jsem v jedné krizi litoval toho, že nejsem knězem, jakým bych měl být (ve věnování se víc varhanářství než studiu). Ke kněžství mne vedl nejen náboženský duch naší rodiny; nejen životní filosofování, ale nakonec sama hudba jako odlesk absolutního Krásna.

5. *Na které osobnosti TF v Litoměřicích nejraději vzpomínáte?*

Byli to profesori fakulty, zejména prof. Kubalík, Kotalík; dále také rektor mons. P. Josef Poul a samozřejmě p. biskup Štěpán Trochta, který nám (z důvodu mého nástupu na vojnu – AUS VN v Praze) udělil soukromě spolu se spolužákem Dominikem Dukou kněžské svěcení.

6. *Uplatnil jste po završení studia hudební hřivnu coby interpret?*

Ano. Vícekrát, zvl. u příležitosti opravy varhan, jsem zahrál na housle i varhany pod titulem „Bohoslužba slova s hudebním doprovodem“. Dokonce to byl jednou či dvakrát jako málem opravdový koncert, nejen houslí, ale pod taktovkou Petra Vronského jsme provedli moji figurální mši (Ordinarium) a Trilogium (Prorockví Habakukovo a Žalm 2. a 96.), které jsem doprovázel na varhany.

7. *Mohl byste popsat (pokud možno obsáhleji) ovzduší vzniku jednotného Kancionálu a Váš podíl na něm?*

Lituji – obsáhleji to nebude, protože jsem se na tom podílel pouze externě, na zadání jednotlivých písní. Myslím, že můj podíl je minimální.

8. *Jak hodnotíte jednotný Kancionál a jeho varhanní doprovody (1980, 1992)?*

Kladně i záporně. Kladně v přínosu toho, co je skutečně hodnotné: mnohé nové písně i s jejich texty. Záporně: tu a tam necitlivost v textovém překladu a podložení k tradičním melodiím. Konkrétně vezměte např. rytmus písně „Buď slaven mocný králi“ (č. 703) aj.

9. *Jak byl jednotný Kancionál přijímán ve Vašich farnostech?*

Hlavně zpočátku s rozpaky, člověk se těžko loučí s navyklým. Ale postupně se vše vžívá (snad až na něco „nevžitelného“...).

10. *Co obnášelo členství v Hudební sekci při liturgické komisi?*

Nemohu odpovědět, nebyl jsem formálně členem Hudební sekce, přispíval jsem pouze na požádání o zhudebnění některých písní.

11. *Podílel jste se rovněž na formování varhaníků...*

K tomu by bylo víc připomínek vzhledem ke zkušenostem z kurzu pro varhaníky v Olomouci. Ale stručně: nebylo možné dělat si iluze o nějakém výraznějším pokroku varhaníků. Dojížděli sem z různých konců, různých profesí či

zaměstnání, při kterých jim nebylo možné soustavněji cvičit či se věnovat teoretickému studiu. Proto většinou zůstávalo jen na tomto měsíčním setkání nebo opravdu osobním zájmu a časových možnostech jednotlivců.

12. Mohl byste přiblížit okolnosti vzniku varhanních preludií, inspirační podněty, ve kterých letech vznikly...

Všemu dávaly vznik víceméně místní okolnosti: např. byl-li ve farnosti chrámový sbor, schola, v jakém stavu byly varhany, jaký byl zájem představeného (dokud jsem byl kaplanem) nebo také na objednávku, když měl někdo zájem (viz např. chorální předehra „Veni Creator Spiritus“). Ale nejsem hudební skladatel, nemám proto dojem nějakého „díla“, snad kromě skladeb uvedených v odpovědi u otázky č. 6.

13. Kteří z Vašich uměleckých partnerů Vás zásadně ovlivnili? Čím?

V houslové hře především – a nad jiné – David Oistrach, kterého považuji za největšího houslového umělce všech dob. Také si cením jeho důrazu (jako pedagoga), který kladl důraz na znalost hudební harmonie. A ve varhanní hře a také komponování: Bach, Debussy, Franck, Dvořák, Martinů...

14. Dnes jste znám především jako autor duchovní hudby a varhanních preludií na písně z jednotného Kancionálu. Málo se už ale ví, že jste pracoval coby arcidiecézní kolaudátor varhan...

Jako kolaudátor varhan jsem myslím – jako amatér, spíše propadl. Varhanářství mi bylo mocnou zálibou. Už od dětství jsem prolézal varhany ... („Co je tam uvnitř?“). Pak mě k amatérským opravám/stavbám přiměly okolnosti (špatný stav varhan, nedostatek financí na opravy), ale i vlastní záliba v této činnosti. Nejdůležitější byla asi přestavba Predigerových varhan, mechanických, velmi poškozených, přivezených z jezuitského kostela v Litoměřicích (dnes ve Zlíně-Malenovicích). Nebo stavba varhan v Mysločovicích, za použití píšťal a vzdušnice ze zrušených varhan Domu umění ve Zlíně. (Tuto stavbu pochvalně hodnotil i p. Jan Koster, intonér krnovské firmy.) Funkci kolaudátora jsem přijal na výzvu. A tak jsem se aspoň snažil pomáhat píšťalami a jinými komponenty, včetně vzdušnic, čehož jsem měl ze zrušených zlínských varhan plně kúlny! Během této funkce (v letech 1992–1999) jsem objel téměř 150 farností (nebo prohlídek varhan) bez finančních požadavků. Měl jsem tuto zálibu prostě rád. Ještě teď v Jablonném v Podještědí udržuji varhany laděním a potřebnými opravami, ale už jsem z toho na druhý den jak polámaný...

15. Nevyřčená otázka?

Tou by mohla být: Má nynější záliba? Tou už je duchovní předmět – Eschatologie v zrcadlení dneška.

16. Co byste popřál jednotě Musica sacra?

„Závidím“ to stálé nadšení. Proto přeji, aby vydrželo! A k tomu i žehnám!

Za rozhovor děkuje Karol Frydrych

***

Poznámka redakce k odpovědi na osmou otázku: píseň „Bud' slaven mocný Králi“ (Kancionál č. 703) je v jednotném Kancionálu uvedena v autorském znění, jak byla publikována v kancionálu „Cesta k věčné spáse“ v r. 1909 a v „Cyrilometodějském kancionálu“ v r. 1955.

Bohuslav Korejs a česká pokoncilní liturgická hudba

Pro zavedení zpěvů v obnovené liturgii byla rozhodující praktická instruktáž s nácivkem jak pro kněze a bohoslovce, tak i pro věřící spojená se školením varhaníků a dalších hudebníků. Na Moravě tuto práci vykonával P. Olejník, v Praze a Čechách se na ní podílel Bohuslav Korejs, varhaník a sbormistr při kostele Matky Boží před Týnem. Jeho nejvýznamnějším počinem v oblasti liturgické hudby je zhudebnění žalmů v českém jazyce a vytvoření jejich tří ročního cyklu. Na doporučení Prof. Matějky tyto žalmy vyšly knižně pod titulem „Zpěvy s odpovědí lidu“ a jsou v českém prostředí hojně užívány.

Od roku 1965 pracoval Korejs v hudební sekci Liturgické komise pražské arcidiecéze a byl poradcem i ČLK, stál při organizaci arcidiecézního liturgického dne, který se uskutečnil v kostele Matky Boží před Týnem.¹ Na vytvoření hudební sekce liturgické komise v roce 1965 vzpomíná František Šmíd:

„Na prvních schůzích nově vznikající hudební komise se sešlo asi 30 lidí, převážně pražští varhaníci a sbormistři. Mezi nimi O. A. Tichý, Dr. J. Hruška (svatovítský regenschori), J. Hercl a O. Novák (Sv. Jakub), prof. M. Venhoda (sbormistr Pražských madrigalistů), Dr. V. Plocek (hudební ústav ČSAV), B. Korejs (P. Maria před Týnem), Dr. V. Macek (Sv. Havel) a další varhaníci všech předních pražských kostelů. Z kněží pražské arcidiecéze P. Karel Kudr a P. Josef Koukl, který byl zvolen předsedou. Dobré zastoupení měla i brněnská diecéze: P. Ladislav Simajchl, Dr. Karel Cíkrle, P. Holík. Z olomoucké arcidiecéze se na jedné z dalších schůzí objevil i P. Olejník. Ostatní diecéze poslaly po jednom zástupci z řad kněží a to často až během práce komise. První diskuse se týkaly kněžských zpěvů a ordinárií v češtině. Začalo se podkládáním

---

¹ Arcidiecézní liturgický den. Čj. 4645/65. In *Oběžník Apoštolské administratury v Praze*, č. 6, dne 5. srpna 1965, s. 2-3.

českého textu pod chorální nápěvy kněžských zpěvů. Byly také vybrány k vydání tiskem tři ordinária (K. Brůzy, P. Ebena a O. A. Tichého), Otče náš a další zpěvy.²

Při následném omezení počtu účastníků se Bohuslav Korejs dalších jednání ČLK neúčastnil, zůstal poradcem hudební sekce. Korejs na vznik a svou účast v hudební sekci ČLK vzpomíná takto:

*„Jak vznikla Čes. lit. komise, ani nevím. Do všeho zasahovalo ministerstvo. Byla to doba, kdy bylo nejvýhodnější téměř nic nevědět, hlavně jména. Ani já nevím, kdo se přičinil o moje povolání, ani o odvolání. Byl jsem povolán jako člen „Hudební sekce české liturgické komise“. To jen do doby, kdy ministerstvo rozhodlo, že v uvedené sestavě mohou být jen kněží, bez laiků. Po kritice dodaných resp. žalmů jsem byl vybídnut, abych do příštího setkání předložil vlastní návrhy“.*³

V roce 1984 byly vydány „Zpěvy s odpovědí lidu“, které obsahují responsoriální žalmy a další zpěvy k liturgii, s „Mešní zpěvy“ tvoří určitý hudební komplet pro mešní liturgii. Autorem většiny žalmových nápěvů je Korejs, ale jsou zde i nápěvy od Petra Ebena a Karla Skleničky.⁴ Nápěvy žalmů, tj. odpovědi a melodie pro zpěv veršů, vznikaly dle konkrétních potřeb autorů. Korejs připravoval žalmy na každý den pro využití v kostele Matky Boží před Týnem, kde jej zpívaly děti od ambony.

Hlavní část „Zpěvů s odpovědí lidu“ tvoří žalmy s responsoriálními odpověďmi od Bohuslava Korejse (s. 9 – 318), jenž jsou označeny písmenem K a pořadovou číslicí. Následuje část věnovaná nápěvům Petra Ebena, kniha uvádí jeho 20 žalmů s označením E a pořadovou číslicí. Posledním zhudebněným žalmem je zpěv od Karla Skleničky (označen S). Žalmovou část uzavírá na s. 365 jednoduchý univerzální nápěv. Druhou částí jsou rozličné příležitostné zpěvy: zpěv před evangeliem, Velkopáteční zpěvy při uctívání kříže, litanie ke svatým a latinské zpěvy. I když Korejs zhudebnil responsoriální žalmy a antifony pro všechny liturgické příležitosti během roku, máme v této publikaci k dispozici žalmy jen na neděle, slavnosti a svátky. Závěrečné tabulky a dělení responsoriálních žalmů pro jednotlivé liturgické typy a slavnosti v průběhu liturgického roku jsou velmi praktickou pomůckou pro varhaníky a zpěváky.

---

² ŠMÍD, F., Můj pohled na naše současné kancionály. In *Psalterium*. ročník 1., číslo 2/2007, s. 13.

³ JÚZOVÁ P., *Liturgická reforma a duchovní hudba v pražské arcidiecézi po II. vatikánském koncilu*. Olomouc: CMTF UP 2014, s. 14, (diplomová práce).

⁴ Varhanní doprovody k nápěvům jsou součástí publikace: *Varhanní doprovod k mešním zpěvům, k hymnům pro denní modlitbu církve a ke zpěvům s odpovědí lidu*. Praha: Sekretariát České liturgické komise 1990, 322 s.

Tím, že autor připravil sadu snadno zapamatovatelných odpovědí, umožnil jejich širší využití, některé odpovědi se totiž dají kombinovat s více žalmy.

Výběr obou těchto hudebníků (Olejník a Korejs) byl dán jednak jejich zapojením v hudební sekci ČLK a aktivním podílením se na pokoncilní liturgické obnově spojené s hudební formací kněží, bohoslovců a věřících (oba učili liturgický zpěv na teologických fakultách), ale i významným rozšířením jejich nápěvů v naší církvi.

P. Pavel Kopeček

Jaroslav Paik (1948–2018)

V pondělí 19. března 2018 zemřel pan Jaroslav Paik – sbormistr, houslista, organizátor hudebního života v Třebíči a aktivní člen naší jednoty.

Narodil se 15. července 1948 v Třebíči. Hudební vzdělání získal na místní Lidové škole umění, kde absolvoval oba cykly hry na housle u pí uč. Libuši Orsagové. Již jako žák druhého cyklu LŠU se uplatnil v *Komorním sdružení*. Hrával rovněž ve smyčcovém kvartetu (druhé housle) tehdejšího Jednotného klubu pracujících, ze kterého se příležitostně stalo smyčcové kvinteto (viola). Smyčcový kvartet doprovázel pěvecké sbory *Janáček*, *Hlahol* a v rámci jejich koncertů vystupoval také samostatně.

Kladný vztah ke sborovému zpěvu získal již na základní škole, kde jako člen dětského sboru zpíval na různých školních nebo městských slavnostech a hostoval též na soutěžích tvořivosti mládeže. Za působení děkana Jaroslava Kampfa, absolventa konzervatoře, obnovil roku 1965 *Svatomartinský chrámový sbor* (vznikl v meziválečném období, byl řízený Janem Rudolfem a varhaníkem Vilémem Novotným, později zanikl, ale scházel se k občasným koncertům o Vánocích nebo Velikonocích). Za éry Jaroslava Paika fungoval nejprve jako ženský (1965–1979), posléze byl rozšířen na sbor smíšený (1979–2018), od roku 1997 vystupoval v omlazené sestavě. Aktivity sboru se primárně soustředily na hudební složku liturgie v kostele sv. Martina – zde vystupoval a cappella, za doprovodu varhan, příležitostně i s malým orchestrem. Repertoár sestával výhradně z duchovní hudby. Na programu byla díla starých mistrů i kompozice současných autorů. Z provedených skladeb si zaslouží pozornost *Missa pastoralis* Václava Jana Kopřivy, *Česká mše vánoční „Hej, mistře“* Jakuba Jana Ryby, *Missa in D* Františka Škroupa, *Missa visitationis B.M.V.* Pavla Josefa Vejvanovského nebo *Magnificat* Františka Gregora Emmerta, jež zaznělo roku 1986 v premiéře.

Jistou zvláštností byla skutečnost, že na všech produkcích se používal provozovací aparát ze sbormistrova soukromého notového materiálu čítajícího

1400 položek. Jaroslav získával skladby nákupem nových vydání, procházením antikvariátů, darem z pozůstalostí, při spolupráci s kolegy sbormistry nebo přímo od autorů: Petra Ebena, Františka Gregora Emmerta, Zdeňka Hatiny, Jiřího Laburdy, Jana Nováka, Zdeňka Pololánka a Antonína Tučapského.

Svatomartinský chrámový sbor patřil k pravidelným účastníkům *Sborování* – nesoutěžních přehlídek chrámových sborů v Boskovicích (1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2008, 2009), v Újezdu u Brna (2004, 2005, 2007), v Třebíči (2012) a v Hustopečích (2015). Hostoval na setkání pěveckých sborů v Krahulčí (2003), několikrát také vystoupil na Koncertu duchovní hudby v Náměšti nad Oslavou, v Tišnově, v Telči či ve Znojmě. Pod jeho vedením sbor absolvoval zájezd do rakouského Gamingu, zúčastnil se setkání mládeže v Langau, festivalu Duchovní hudby bez hranic v Retzu (2000), setkání farností ve Vídni a na festivalu Kirchenmusiktag ve Vídni (2006).

Do hudebních dějin Třebíče se Jaroslav zapsal nejen jako nejdéle působící sbormistr v historii kůru u sv. Martina, ale i jako zakladatel a umělecký vedoucí komorního vokálního sboru *Canto Allegre* (1988–1998), jenž se zabýval duchovní i světskou tvorbou. Významné bylo i jeho působení ve *Smíšeném pěveckém sboru třebíčských učitelů* (*Chorus Trebicensis*), kde začal jako tenorista, v roce 1989 se stal zástupcem sbormistra, za tři roky se ujal jeho vedení (1992–2002).

Jeho aktivity však přesahovaly rámec rodného města. Téměř dvě dekády se věnoval chrámovému sboru v Mrákotíně – zde takřka z ničeho vybudoval těleso schopné provádět i náročnější figurální mše s doprovodem malého instrumentálního souboru. S tímto uskupením také několikrát vystoupil na *Sborování* v Boskovicích. Krátce řídil i chrámový sbor v Rokytnici nad Rokytnou. Zajímavé je jeho angažmá v celostátním sboru *Bohemiachoir*, se kterým se účastnil soutěže ve Walesu, kde získal první místo v kategorii pěveckých sborů. Že tu byl platným členem, hovoří snad citát z knihy *Dějiny zvláštního sboru Bohemiachor: „Jako vynikající solitér ční v historii Jarda Paik z Třebíče, vzdělaný sbormistr (v civilu elektrikář), coby listař dobrý duch druhého tenoru.“*

Jaroslav Paik dostal děkovný list od biskupa Vojtěcha Cikrleho u příležitosti výročí brněnské diecéze, Cenu bratří Veselkových za rozvoj sborového zpěvu a Cenu Karla Hradila za vynikající výsledky v práci s pěveckými sbory.

Jako člen naší jednoty se účastnil *Sborování*, přičemž dvě zorganizoval (Třebíč 2010 a 2012), přispíval články do *Zpravodaje Musica sacra*, účastnil se valných hromad a Svatocecilských setkání v brněnské katedrále. Requiescat in pace.

Karol Frydrych

GIVT – finanční podpora neziskových organizací

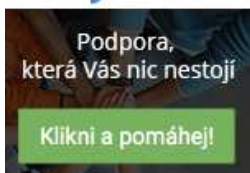

V březnu r. 2018 se Musica sacra stala součástí GIVT. Jedná se o internetový projekt, který umožňuje přímou podporu neziskových organizací. Vy nakupujete a GIVT z vašeho nákupu zasílá vámi zvolené organizaci část peněz z vaší útraty.

Odkud se berou peníze na podporu? Internetové obchody platí GIVT za každý nákup zákazníka, kterého k němu přivede právě webová stránka GIVT.cz. Minimálně 50% z této sumy (odměny za získání zákazníka) posílá GIVT na podporu vámi zvolené organizace. Neplatíte nic navíc!

Budeme rádi, když **při nákupu (např. vánočních dárků) přes internet podpoříte Musica sacra**. Zde je postup:

- zadejte www.givt.cz,
- vyberte internetový obchod, ve kterém chcete nakupovat,
- vyberte organizaci, již chcete finančně podpořit (organizace řazeny abecedně),
- dále nakupujte a plaťte za nákup, jak jste zvyklí,
- část vaší úhrady půjde na zvolenou organizaci – neplatíte nic navíc!

Musica sacra Vám děkuje za finanční podporu na www.givt.cz.

Vaše ohlasy

Dobrý den,

děkuji Vám za zaslání Zpravodaje a vůbec za vytrvalost, se kterou na mne nezapomínáte, přestože jsem úplně pasivní adresát a navíc daleko.

Stále vyhlížím, kdy najdu ve Zpravodaji nějakou zmínku, že někde někdo "provětral" některé dílo mého pradědečka Františka Picky. A stále nic... Ale musím se pochlubit, že jsem byla na 29. 6. 2018 pozvána do kostela sv. Prokopa v Praze na Žižkově na slavnostní Pickovu mši Missa Festiva v provedení křížovnického sboru kostela sv. Františka v Praze 1 (Wowes Collegium Praha). Dirigoval Dr. Jiří Kub, varhany a nastudování skladby prof. Marek Franěk. Byla to – jedním slovem – nádhera!

Krásné léto Vám přeji.

Ludmila Píšová, Loučeň (e-mail z 11. 7. 2018)

***

Dobrý den,

mnohokrát děkuji za zaslání krásného čtení, které pohladí. Sborování muselo být úžasným zážitkem pro všechny zúčastněné.

S přáním krásného prožití prázdninových dnů zdraví

Jana Maloušková, Huslenky (e-mail z 12. 7. 2018)

***

Teprve se zpožděním mohu poděkovat za zaslání červencového Zpravodaje; inspirativní!

Děkuji a zdravím

Za Collegium Alouisi Ludmila Nepraš Veselá (e-mail z 20. 8. 2018)

***

Budeme vděční za další ohlasy (kladné i záporné) na náš Zpravodaj i činnost Musica sacra.

Redakce

Informace – Nabídky – Pozvání

Jednota MUSICA SACRA

a BISKUPSTVÍ BRNĚNSKÉ – Středisko pro liturgickou hudbu
zvou všechny varhaníky, chrámové zpěváky a hudebníky

na 23. SVATOCECILSKÉ SETKÁNÍ,

které se koná pod záštitou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho

v sobotu 24. listopadu 2018 v katedrále v Brně na Petrově.

Program:

- 09:15 – 11:00 příležitost ke svátosti smíření
- 09:30 secvičení společných skladeb k liturgii
(ke stažení na www.musicasacra.cz)
- 10:00 pontifikální mše s provedením společných skladeb
– hlavní celebrant Mons. Vojtěch Cikrle, brněnský biskup
– zpívá sbor Magnificat Brno
- předání kvalifikačních osvědčení absolventům ZUŠ varhanická Brno
- pohostění a příležitost k neformálním setkáním v prostorách biskupství
- prodej publikací z produkce Musica sacra

Srdečně všechny zveme!

***

Musica sacra zve všechny zájemce na pokračování

kurzu pro sbormistry.

Lektorem kurzů bude **Mag. Art. Ondřej Můčka**, vedoucí Střediska pro liturgickou hudbu Biskupství brněnského a místopředseda Musica sacra.

Kurz se uskuteční v těchto termínech: 8. 12. 2018, 23. 3. 2019 a 11. 5. 2019, vždy v čase 10-17 hodin (včetně přestávky na oběd) v sále budovy Smetanova 14 v Brně. Na kurz je potřeba se přihlásit na kontaktech uvedených v tiráži, minimální počet účastníků pro zahájení kurzu je 15 osob – přihlásit se mohou i ti, kteří v předchozích letech kurz nenavštěvovali.

***

Dne 9. 10. 2018 se na své pravidelné schůzi sešlo **předsednictvo**. Hlavní body jednání byly: zhodnocení zájezdu za varhanami, příprava letošního Svatocecilského setkání, vydavatelská činnost a plán akcí na rok 2019.

***

V roce 2019 se uskuteční **regionální Sborování**. Uvítáme nadšence nejen z řad sbormistrů, kteří by se organizace Sborování ve svém regionu (např. okrese, několika farnostech) ujali. Pokud nám chcete **s touto akcí pomoci**, kontaktujte nás e-mailem, děkujeme!

***

V sobotu 3. listopadu 2018 se v Praze uskuteční druhý ročník **Janušova festivalu dětských chrámových sborů a schol**, který je určen pro dětské chrámové sbory a dětské scholy z pražské arcidiecéze, ale i dalších diecézí, zejména české církevní provincie. Podrobnější informace budou zveřejněny na festivalových stránkách <http://www.janusuv-festival.cz/>.

Jiří Bartoš

***

Notové přílohy tohoto čísla Zpravodaje jsou vánoční skladby:

- arr. F. Fiala: Co to znamená
- arr. F. Fiala: S pastýři pospíchejte
- arr. F. Fiala: Co se tak svítí v Betlémě
- P. Chaloupský: Aleluja před evangeliem v době vánoční I a II
- anglická lidová, arr. W. Türk: Hlas andělů Betlémem zní

***

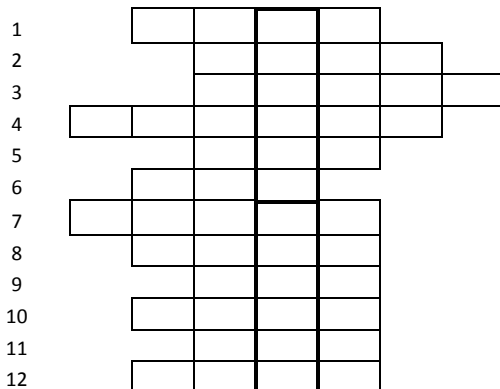
Uzávěrka dalšího čísla je 27. listopadu 2018. Budeme rádi, když nám pošlete své příspěvky. Díky!

Křížovka

Řešení tajenky z minulého čísla MISSA SOLEMNIS: 1. JAMU, 2. Trio, 3. Pst, 4. Heses, 5. Sabat, 6. OSA, 7. Tikot, 8. Alfa, 9. Dnes, 10. Smrt, 11. Zvonice, 12. Ladit, 13. JSB. Správnou tajenku nám zaslalo deset luštitelů: M. Krejsa, L. Janírek, M. Pecinová, V. Sedláčková, E. Knotková, L. Píšová, J. Lindr, V. Babáková, A. Kotápišová a M. Koubová. Odměnu zasíláme paní Eleně Knotkové. Tajenku toho čísla nám zašlete do 27. 11. 2018.

1. Noemovo plavidlo.
2. Příbytek kněze.
3. Brněnský skladatel a varhaník Stanislav Kostka ... (1932–2018).
4. Úřad římského biskupa.
5. Noční vidina.
6. Nouzové volání.
7. Poslední písmeno řecké abecedy.
8. Univerzita Palackého v Olomouci.
9. Tvrdá stupnice.
10. V minulém roce.
11. Pravoslavný duchovní.
12. Titul doktora filozofie.

Karol Frydrych

Adresa vydavatele: MUSICA SACRA, z. s., Smetanova 14, 602 00 Brno
Tel.: 549 251 008, e-mail: musicasacra@musicasacra.cz
<http://www.musicasacra.cz>

Návštěvní den:
středa: 9.15 – 12, 13 – 16 hod.

Bankovní spojení: ČSOB – Poštovní spořitelna, č. účtu: 154525774/0300
Registrace Zpravodaje Musica sacra: MK ČR E 19603

ISSN 2336-5374